

Milovať väčšou láskou

Dnes som sa inšpirovala, a snád' zachytím aj vás, čítaniami sv. Jána, ktorý v druhom čítaní (1 Jn 4,7-10) a v evanjeliu (Jn 15,9-17), hovorí o *láske*: najprv o Božej láske k nám a potom o láske medzi nami navzájom. Predtým, ako sa zahlbíme do týchto pekných riadkov, chcela by som predstaviť význam tohto slova, lebo v dnešnom svete a spoločnosti, sa slovo láska veľmi zneužíva a prekrúca. Poďme si spolu pripomenúť, čo láska v skutočnosti je.

Láska, podľa gréckych filozofov, začína od formy, ktorú poznáme ako *eros*. Je to inštinktívna a vášnivá láska, ktorej cieľom je vlastniť toho druhého. No ako to už v živote chodí, vášeň sa postupne vytráca a ožíva iný typ lásky, *philia*. Ide o priateľstvo, nezištný a srdečný vzťah s druhým, založený na prijatí, dostupnosti, a náklonnosti. Je to láska darujúca sa, charakterizovaná schopnosťou milovať a ponúkať bez toho, aby sme očakávali akúkoľvek odplatu. Je to klasická láska rodičov. Najvyššia forma lásky je *agapé*, ktorá ďaleko presahuje pojem priateľstva a služby. Je to bezpodmienečná dostupnosť voči ostatným, nezištná, bratská a dobročinná láska. Je to láska k blížnemu, ktorá vylučuje akúkoľvek odmenu, a ktorá v kresťanskom zmysle siaha až k láske k nepriateľom.

Dnešná nedeľa nás pripravuje na Nanebovstúpenie a Turíce, teda na prijatie daru Ducha, a tento dar možno rozpoznať v realite *agapé*, v láske. Boh, ktorého nikto nikdy nevidel, sa zviditeľňuje v gestách lásky, ktorá pochádza od Boha (1 Jn 4,7), ktorý je sám láskou (1 Jn 4,8). Láska, o ktorej hovorí Ján, je teologickou realitou, ktorá má pôvod v Bohu, zostupuje od Boha a vyvoláva dynamiku vzťahov, v ktorej je každý ľudský tvor konfrontovaný s vlastnou schopnosťou nechať sa milovať a stať sa predmetom lásky.

K tejto láske boli podľa Starého Zákona pozvaní všetci Židia: *Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého* (Lv 18,19). Ježiš prevyšuje toto kritérium a pozýva aj nás k tomu *aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás ... lebo nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov* (Jn 15,12-13). Len niekoľko hodín po vyslovení týchto slov prejavil túto veľkú lásku tým, že bol ochotný *dať svoj život ako výkupné za mnohých* (Mt 20,28; 22,39).

Ježiš dal svoj život za tých, ktorých nazýval priateľmi a dokázal, že miluje iných viac ako seba. Jeden z mnohých príkladov nájdeme hneď Jánovom evanjeliu. Po vzkriesení svojho priateľa Lazára (Jn 11,11) sa zhromaždila veľrada (ktorá sa v synoptických evanjeliách nachádza v inom čase) a rozhodla sa zabiť Ježiša (Jn

11,53). Lebo to, čo sa stalo s Lazárom nenechalo nikoho ľahostajným a mnohí vďaka tomuto znameniu uverili v Ježiša.

Gesto lásky, ktoré Ježiš urobil voči svojmu priateľovi, ho skutočne stálo život. Vzťah medzi smrťou a láskou sa v Novom zákone rozvíja v tom zmysle, že milovať znamená dať svoj život za toho, koho milujeme. Je to láska, od ktorej nás nikto nemôže odlúčiť, pretože sa rodí zo smrti a zmŕtvychvstania Krista (Rm 8,35-39).

Možno by sme čakali, že prejavom najväčšej lásky je dať život za nepriateľov. Ježiš nás pozýva aj k tejto forme lásky, máme milovať svojich nepriateľov. No najväčšia láska sa prejavuje tým, že dávame život za svojich priateľov. Prečo?

Lebo pravá láska sa konzumuje v každodennom živote a skutočnou výzvou je láska, ktorá sa žije denno denne – tu a teraz: láska k ľuďom, o ktorých (po spoločne prežitom čase) vieme, že už nie sú tí a takí, za akých sme ich pôvodne považovali, no aj napriek tomu ich milujeme.

Často sú to naši rodinní príslušníci, bratia a sestry, mamy a otcovia, deti ... oni sú práve tí ľudia, ku ktorým musíme prežívať *väčšiu lásku* a prejavovať im ju. A táto láska nespočíva v pekných slovách či v daroch, ale v darovaní seba samého a celého svojho života.

Ako milujeme svojich priateľov - ľudí, o ktorých si myslíme, že ich dobre poznáme?